Etniklikni konstruktivistik yoʻnalishda tadqiq qiluvchi olimlarning fikricha, etniklik — madaniy xarakter majmuasiga asoslanadi, ya'ni qaysidir etnik guruh garchi boshqa etnik guruhlardan qondosh-urugʻchilik jihatdan farqlansa-da, ammo etniklikda qondosh urugʻchilik yoki boshqa ob'ektiv mezonlardan koʻra madaniy munosabatlar muhim rol oʻynaydi. Umuman olganda, etniklik muayyan etnik guruhga mansub madaniy xususiyatlar majmui, ya'ni boshqacharoq tarzda aytadigan boʻlsak, etniklik — bu madaniy farqlarning ijtimoiy uyushmasi shaklidir¹.

Konstruktivistik qarash tarafdori boʻlgan koʻplab tadqiqotchilar orasida «etniklikning yuzaga kelishida, avvalo, «biz va ular» degan oʻziga xos ikkilik munosabati boʻlishi lozim. Agar bunday munosabat boʻlmasa etniklik ham boʻlmaydi», degan qarash ustuvordir².

Umuman olganda, dunyo miqyosida, ayniqsa, gʻarb mamlakatlarida hozirgi davrgacha etnos va etniklikka oid koʻplab nazariyalar va konsepsiyalar yaratilgan boʻlsa-da, ularni etnik fenomenni anglash nuqtai nazardan ikki guruhga — primordialistik va kontsruktiv nazariyalar asosida umumiylashtirish mumkin.

11-§. Primordializm va konstruktivizm

XX asrning soʻnggi choragidan boshlab etnos, etniklik muammosi doirasida tadqiqotlar olib borgan etnologlar, ijtimoiy va madaniy antropologlar, faylasuflar, sotsiologlar, psixologlar, tarixchilar orasida ikki yoʻnalish, ya'ni oʻziga xos metodologik maktabi va qarashlariga ega boʻlgan mustaqil ikki qarama-qarshi — primordialistik va konstruktivistik oqim paydo

¹ *Тишков В. А.* О феномене этничности // ЭО. 1997. № 3. – С. 6.

² Скворцов Н. Г. Проблема этничности в социальной антропологии. СПб., 1997. – С. 61.

boʻlgan. Ushbu ikki ilmiy maktab orasida doimiy oʻzaro ilmiy bahs boʻlgan boʻlib, ular oʻrtasidagi qiziqarli va keskin munozaralarni konstruktivistik maktabning yirik namoyandalaridan biri boʻlgan amerikalik antropolog *J. Komoroff* nazariy oppozitsiyani, mohiyatan oʻzaro munozarali pragmatik va xolislik asosidagi klassik dixitomiyasi tarzida tavsiflaydi¹.

Primordializm ingliz tilidagi «primordial – «boshlangʻich», «dastlabki», «azaliy» degan soʻzdan olingan boʻlib, mazkur yoʻnalishning mashhur namoyandalari qatoriga K. Girts, R. Gambino, U. Konnoro, Yu. V. Bromley, E. Styuard, P. Van den Berg kabi mashhur tadqiqotchilarni kiritish mumkin. Bu yoʻnalish tarafdorlarining ta'kidlashlaricha, etnos voki etniklik tabiatda yoki jamiyatda ob'ektiv asosga ega bo'lgan aniq fenomendir. Sovetlar davrida yaratilgan etnos nazariyasining asosiy manbai va tarkibiy qismiga 1913-yilda I. Stalinning millatga bergan (etnik kontekstda talgin qilingan – A. A.) ta'rifi asos boʻlgan. Bunga koʻra «millat kishilarning tarixiy tarkib topgan guruhi bo'lib, u madaniyatlar umumiyligi asosida namoyon boʻladigan umumiy til, hudud, iqtisodiy hayot va ruhiy jamlanma asosida paydo boʻladi». Lekin etnos nazariyasi nomi bilan mashhur boʻlgan konsepsiya yaxlit bir butun tizimli qarash tarzda ilk marotaba XX asrning 20-yillarida, aniqrogʻi, 1923-yilda Xitoyning Shanxay viloyatida yashagan rus emigranti S. M. Shirokogorov tomonidan bildirilgan. Aynan u fanga «etnos» tushunchasini olib kirgan tadqiqotchidir.

Keyinchalik I. Stalin va S. Shirokogorov ishlarida etnos(millat)ga berilgan ta'rif P. Kushner, S. Tokarev, N. Sheboksarov, V. Kozlov tadqiqotlarida ma'lum ma'noda takomillashtirilgan. Darhaqiqat,

 $^{^{1}}$ Коморофф. Дж. Национальность, этничность, современность: политика самосознания в конце XX века // Этничность и власть в полиэтнических государствах. – М., 1994. – С. 34.

yuqorida nomi zikr etilgan olimlarni ma'lum ma'noda sobiq sovetlar davridagi «etnos nazariyasi»ning hammualliflari deb aytish mumkin. Lekin bu nazariya taraqqiyotida Yu. Bromleyning xizmatlari katta boʻlib, u tomonidan oʻtgan asrning 80-yillarida etnos nazariyasi yanada takomillashtirildi va materialistik fundamentdagi yaxlit bir tizimli konsepsiya darajasidagi nazariya koʻrinishiga ega boʻldi. Qolaversa, xalqni (etnosni) oʻrganishga oid bir qancha nazariy masalalarni, jumladan, etnik birlik tushunchasi, etnik birlikning davrlarga boʻlinishi, etnik alomatlar va boshqa masalalar borasida qator yangi qarashlar bildirildi.

O'z navbatida, ta'kidlab o'tish kerakki, etnos nazariyasi doirasida sovet davri olimlari ayrim masalalarda umumiy bir fikrga kelishgan boʻlsalar ham, bir qancha masalalar bu davrda ochiq qolgan. Shu oʻrinda, aytib oʻtib joizki, markaz olimlari etnos nazariyasi haqida koʻpincha umumiy fikr-mulohazalar qilib. Rossiva imperivasi tarkibidagi millatlar, elatlarga xos etnogenetik xususiyatlarga yetarli darajada ahamiyat bermaganlar. Qolaversa, «etnos» nazariyasi keyinchalik gʻarb va rossiyalik ayrim tadqiqotchilar tomonidan jiddiy tanqid ostiga olindi. Jumladan, konstruktivizm tarafdorlaridan biri boʻlgan antropolog V. A. Tishkov etnos nazariyasining asosiy taqrizchilaridan biri boʻlib, etnos bilan bogʻliq nazariy-metodologik qarashlarni noan'anaviy usulda tahlil qilish asnosida keskin tanqid qilgan mualliflardandir. Nazariyotchi olim tarixiy-ijtimoiy voqelikni insoniyat tasavvuri natijasi tarzida tahlil etadi va etnosni tarixchilar, sotsiologlar, etnograflar, ommaviy axborot vositalari vakillari tomonidan yaratilgan sun'iy ijtimoiy tuzilma, deb hisoblaydi. Uning fikricha, aslida ushbu «agliy tuzilma» oʻrnida jamiyat va madaniyatda ob'ektiv mavjud hamda o'zaro farqli koʻrinishlardan iborat boʻlgan, oʻz-oʻzini boshqaruv

kontinumi va strukturaviylikka harakat qiluvchi mozaik, lekin oʻziga xos madaniy xilma-xillilik mavjud. Muallif etnos nazariyasini «reviziya» qilish asnosida mantiqqa zid xulosalarni ham bayon qiladi. Jumladan, olimning fikricha, millat tasavvurdagi tuzilma boʻlib, jamoaviy harakatlarga asos boʻladi va qat'iy voqelikka aylanadi.

Oʻz navbatida V. A. Tishkov makon va zamon hamda bugungi kunda dolzarb boʻlib turgan terrorizm, ekstremizm, millatchilik, separatizm, diasporalar, kam sonli milliy guruhlar tushunchalarini «ijtimoiy antropologiya» nuqtai nazaridan tahlil qiladi. Uning fikricha, turli-tuman mahalliy qarama-qarshiliklar tarixiy va etnik muammolardan emas, balki «zamonaviy muammolarga oid ijtimoiy makondagi zamonaviy ishtirokchilarning zamonaviy ixtiloflari»dan paydo boʻladi va, oʻz navbatida, bu vaziyatda milliy adovat va agressiya sun'iy tarzda ataylab avj oldiriladi¹.

Odatda, konstruktivistlar oʻzlarining nazariy-metodologik qarashlaridan tashqarida boʻlgan yoki ularga qarama-qarshi mulohazalar bildirgan har qanday qarashni primordializmga kiritadilar va, oʻz navbatida, oʻzlarining qarashlarini zamonaviy fan in'ikosi boʻlgan yagona ilgʻor ta'limot tarzida talqin qiladilar. Ular primordialistik qarashni «ilmiy xatoliklar majmui», deb hisoblaydi. Shu oʻrinda muammo doirasidagi haqiqiy holat qanday? degan savol tugʻilishi tabiiydir. Bu borada rus akademigi S. E. Ribakov ikki oqimga badiiy ta'rif berib, «tarixiy primordializm daraxtning yirik shoxlariga, konstruktivizm esa daraxtning alohida yakka shoxiga oʻxshaydi», — deb yozadi².

Konstruktivizm. XX asrning 70 – 80-yillariga kelib dunyo miqyosidagi ijtimoiy-siyosiy hayotda etnik muammolar muhim ahamiyat kasb eta boshla-

¹ *Тишков В. А.* Реквием по этносу... – С. 31.

 $^{^{2}}$ Рыбаков С. Е. Философия этноса. – С. 98.

di – etnos va etniklikka oid konstruktiv qarash keng miqyosda ommalasha boshladi. Natijada etnos, etniklikka oid konstruktiv maktab shakllandi. Mazkur yoʻnalish ayniqsa AQShda va boshqa qator immigrantlar davlati hisoblangan mamlakatlar (Kanada, Avstraliya) etnologiyasida rivojlangan. Aynan mazkur mamlakatlarda konstruktivistik nazariyaning keng ommalashishi ma'lum ma'noda mazkur davlatlarda mahalliy hindular va Avstraliya aborigenlaridan tashqari etnik guruhlarning tabiiy ildizi mavjud emasligi bilan bogʻliqdir.

Madaniyat diffirensiyasi asosida paydo boʻladigan etniklik muammosini izohlashda konstruktiv nazariyaga koʻra etnik hissiyot va uning asosida paydo boʻladigan tasavvurlar hamda doktrinalar siyosatchi, olim va yozuvchilar tomonidan ongli tarzda yaratilgan aqliy tuzilma (konstrukt)dan iborat. Konstruktivizm tarafdorlari etnosning ong sezimi va tilni muhim ramziy simvol, deb biladi va bular asosida etnik rang-baranglik mavjud, deb hisoblaydi. Shu bois ular til va ong sezimiga alohida e'tibor qaratadi.

Konstruktivistik qarashning nazariy-metodologik asoslari AQShlik antropolog J. Komoroff tadqiqotlarida bayon qilingan. Biroq dunyo fanida konstruktivistik qarash birmuncha oldinroq tarqalgan boʻlib, bu borada ilk marta «plyuralistik jamiyat» muammosini ishlab chiqqan M. Smit va F. Bartlarning konsepsiyalarida qator mulohazalar bayon qilingan. M. Smit etnologiya uchun an'anaviy qarashlar asosida ijtimoiy tuzilish bevosita madaniy farqlardan kelib chiqadi, deb hisoblasa, F. Bart oʻziga xos «kopernikcha oʻzgarish» qilib, «madaniy farqlar ijtimoiy tuzilma va oʻzaro harakatlar natijasidir», — deb ta'kidlaydi.

F. Bart etnik oʻzlikni anglashni etniklikning muhim alomatlari sirasiga kiritmaydi. Etnik oʻzlikni anglash orqali shaxs oʻzining etnik rolini namoyon

qiladi va oʻzini ma'lum bir guruh a'zosi tarzida tasavvur etadi. Shu bois ular etniklikni aniqlashda etnosga xos madaniyatdan koʻra uning hozirgi davrdagi farqli va guruhiy chegarasiga xos madaniy tavsifini hal qiluvchi ahamiyat kasb etadi, deb hisoblaydilar. Oʻz navbatida, shuni ham aytib oʻtish joizki, konstruktivistik qarash tarafdorlari boʻlgan gʻarblik va rossiyalik tadqiqotchilar etnos va millatning tarixiylik prinsiplari asosida paydo boʻlganligini butkul rad etadilar va bugungi kundagi zamonaviy etnoslar, jumladan, Markaziy Osiyo millatlari (milliy respublikalar ham) uzog muddatli rivojlanish natijasida emas, balki sovet hokimiyatining mahalliy rahbarlari va ziyolilari koʻmagida sun'iy ravishda barpo boʻlgan degan gʻoyani ilgari suradilar. Bizningcha, bu fikr tarixiy vogelikdan koʻz yumishga, etnomilliy tarixdan voz kechishga qaratilgan bo'lib, mavjud nazariya hamda qarashlarning notoʻgʻri, qolaversa nooʻrin qoʻllanishidir.

J. Komoroff ta'kidlashicha, «konstruktivizm – bu nazariya emas, balki siyosiy va madaniy oʻzlikni anglash, insoniyat faoliyatining mahsuli ekanligini tasdiqlovchi tavsif boʻlib, konstruktivizm soyasida koʻplab qarashlar yashiringan. Konstruktivizm toʻgʻrisida primordialist-faylasuf S. Ribakov jamiyatda hech qanday yagona konstruktivistik nazariya mavjud emas va umuman bu oʻrinda «nazariya» iborasini ishlatish haqiqatga toʻgʻri kelmaydi, deb yozadi. Uning fikricha, ushbu yoʻnalish tarafdorlari oʻzaro tabiatan etniklikning mavjud emasligi toʻgʻrisidagi umumiy tezis atrofidagina birlashadi.

Xullas, etnologiyada, umuman, ijtimoiy-gumanitar fanlar tizimida hozirgi kunga kelib etniklikka oid yagona mukammal konsepsiya mavjud emas. Bizningcha, yaqin kelajakda etniklikka oid tadqiqotlar yanada bahsli tarzda davom etadi va balki hozirgi mavjud qarashlar asosida yangi nazariyalar yaratilsa ajab emas.